

[Ministeren for offentlige arbejder.]

befolkning ikke kan gennemskue hele det teaterspil? Tror man virkelig, at befolkningen tror på, at man kan få en hel masse goder uden at betale for dem? Jeg tror det ikke. Og det var egentlig det, der kom til udtryk her og nu og da kommer til udtryk her i det høje ting. Der er nogle, der taler, som om vi lever i et arbejdslededsamfund som i 1930'erne, hvor man må stå med en guldvægt og veje hver enkelt ting, inden man tager beslutning. Det er jo ikke sådan et samfund, vi lever i nu. Hvorfor foregøgle befolkningen, at vi lever i et sådant samfund? Vi må vænne befolkningen til at forstå, at vil man have den service, som vi alle gerne vil have, og skal den stige med velstanden, så må man også betale for det, og jeg tror også, befolkningen er villig til det. Hold op med det dér, og hold op med at stikke narresutter ud; det holder jo alligevel ikke; der er såmænd ingen stemmer at tjene på det i det lange løb. Dette være sagt som en mere generel betragtning:

Så må man jo endelig ikke se bort fra — det synes nogle af de ærede ordførere at gøre — at der er en sammenhæng og altid har været en sammenhæng mellem taksterne og finansloven. Denne afstemning af landets økonomi har jo altid fulgt de linjer, som er fulgt af de forslag, finanslovsforslaget, takstforslagene, som den nuværende regering har fremsat, og det kan vel ikke være anderledes. Skulle man sige, at der er en ny tendens i disse lovforslag, så er det den, som vi fra partis side og jeg selv et par gange her fra denne talerstol har givet udtryk for: at vi må nærme os en situation, hvor hver ting svarer til sine egne omkostninger. Dette synspunkt, som vi jo i og for sig inden for Nordisk Råd søger at tilnærme os, skal vi fra dansk side vel ikke holde os uden for, når både Norge, Sverige og Finland i høj grad er optaget af denne fornuftige nyordning. Det, der da her er tale om, er, at vi dels skal dække en række omkostninger ind, som er løbet på, siden vi sidst forhøjede taksterne — forhøjelser af lønninger, dyrtidstillæg, efterløb, og hvad de forskellige ting hedder — dels dække de nye lønstigninger, som nu kommer.

Hvis der skulle være mening i den tale, som nogle af de herrer holdt her, så måtte

man jo sige: vi skulle have sat lønstop. Jeg går ud fra, at man er enig i, at tjenestemændene, postbudene og DSB-folkene skal kunne få deres lønninger hver måned, som de hidtil har fået, og det må de have igennem de indtægter, vi her kan skaffe, og så mangler der endda nogle penge, som må tages ad anden vej.

Det er rigtigt, som et par af ordførerne har været inde på, at televæsenet giver et overskud på godt 100 mill. kr., og så kan man sige, som man gør her, at man kan bruge de penge til at dække underskuddet på det postale område. Jeg er absolut ikke enig i det synspunkt, og det svarer jo også til det, jeg sagde her til indledning, at hver ting må svare til sine egne omkostninger. Så vil man sige: ja men er det nødvendigt at tage så stort et overskud ind på telesiden? Det er det ikke, hvis man ikke erkender, at på telesiden står vi over for overordentlig store investeringer i de kommende år. Og her kommer det sjove teaterspil: man taler om, at vi skal gøre som det private erhvervsliv, og sådan vil de private gøre; og nu vil staten her skaffe sig nogle penge ind på normal forretningsmæssig basis for at holde forretningen i gang, så den ikke pludselig skal komme med ekstrapaidgaver for at dække på teleområdet. Men staten må altså ikke; kun så snart det er de private, må man godt. Hold op med den sammenligning, at staten ikke skulle bære sig lige så fornuftigt ad, som fornuftige forretningsdrivende gør, for det er jo det, der her er tale om. Vi vil få, regner man med, i indeværende finansår et underskud på postsiden på omkring 57 mill. kr., det vil sige, at så forsvinder halvdelen af det, man tjener på telesiden. Endvidere er det sådan, at på teleområdet er det meget billigt; vi har kunnet nedsætte priserne på teleområdet inden for den sidste halve snes år, sådan at vi har en særdeles billig service dér. Jeg kan ikke se rettere, end at det er en fornuftig ordning, at hver ting svarer til sit, også til de nye investeringer, som skal finde sted, og det er det, der her er tale om.

Rationaliseringen er der talt om. Der foregår naturligvis rationalisering på alle områder, og det er nok muligt, at der er medlemmer her, der ville have god tid til at læse et tykt værk om, hvad postvæsenet har rationaliseret inden for de senere år;